

**מ"ת 19/07/68713 - מדינת ישראל נגד שוקי קוסטיקה, בן משה
צרוינסקי**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 19-07-68713 ישראל נ' קוסטיקה ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן
המבקש מדינת ישראל
נגד 1. שוקי קוסטיקה
2. בן משה צרוינסקי
המשיבים

החלטה

ענינה של החלטה זו בשאלת היתכנות חלופת מעצר.

רקע דין

נגד המשיבים הוגש ביום 29.7.19 כתוב אישום הכלול שני אישומים.

במסגרת האישום הראשון מיחוסות למשיב 1 בלבד עבירות של סחיטה בכוח והזק בזדון.

במסגרת האישום השני מיחוסות לשני המשיבים עבירות של קשר רפואי לפשע, סחיטה בכוח, הוצאה, גריםת חבלה בכונה מחמורה והזק בזדון.

בהחלטהי מיום 30.10.19 קבעתי כי קיימות ראיות לכואורה להרשעת המשיבים במიוחס להם, בה פורטו עובדות כתוב האישומים ולאלה אפנה אל אותה החלטה.

בדין שהתקיים לפני יום 4.11.19 הורתה על עריכת תסקרי שירות המבחן.

לאחר שהוגשו התסקרים שמעתי את טיעוני באירוע הצדדים.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

תסקרי שירות המבחן

בעניינו של משב 1:

שירות המבחן אינו ממילץ על שחררו של המשב 1 לחלופת מעצר נוכח הערכתו כי רמת המסוכנות הנש��ת מהמשב 1 להמשך התנהלותו אלימה אם ישוחרר הינה גבוהה, כי תוצאותיה צפויות להיות ברמת חומרה גבוהה וכי הפיקוח המוצע אינו מפחית את רמת הסיכון.

מהתסקור עולה כי המשב 1, כבן 30, נשוי ואב לילד בן שנתיים, התגורר טרם מעצרו עם משפחתו ולא עבד.

בעריכתו את רמת הסיכון הגבוהה להמשך התנהלותו אלימה מצדיו של המשב התייחס שירות המבחן להתרשםו כי המשב 1 בעל אלמנטים כוחניים, שלוים ואלימים תוך תכנון והסלמה, וכי נוקט בגישה ממעוררת וחסרת אמפתיה כלפי מעורבותו הקדומה בעבירותו אלימות. כמו כן התייחס לעמדתו של המשב 1 השוללת התנהלותו אלימה או שולית ולתפיסתו כי הוא מתפרק באופן נורטטיבי, אף על פי שmediוועו עליה כי טרם מעצרו הנוכחי המשיך לנHAL קשיים שלוים.

שירות המבחן בחר את המפקחים המוצעים לחלופת מעצר בבית חמו וחמתו של המשב בתל אביב, בפיקוחם ובפיקוח אשתו, אביו, קרוב משפחתו וזוגתו וכן חבר המשפחה. שירות המבחן התרשם כי אשתו של המשב 1 מזדהה עם מצבו ומתקשה לזהות מוקדי סיכון הקשרים במאפייניו האישיותיים של המשב ובסביבתו החברתית, וכך כי לא תוכל להפחית את הסיכון במצבו. באשר ליתר המפקחים, התרשם שירות המבחן כי הללו התנהגו בשיחה עם שירות המבחן בזירות ובחדנות שהקשתה להתרשם מידת הבנתם ויכולתם לזהות מצבו סיכון. שירות המבחן העיריך כי מפקחים מוצעים אלה מציגים מידע מגמתי ביחס למשב 1 וניכר כי הם ממוקדים בשחררו מעצר ללא יכולת התייחסות עניינית למוקדי הסיכון בעניינו ולדרך התמודדותם.

בעניינו של משב 2:

שירות המבחן ממילץ על המשך מעצרו של המשב 2 בתנאי פיקוח אלקטרוני בביתו, בפיקוח הערבים המוצעים- אביו, אשתו של האב, סבתו ודודו, ועל צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

מהתסקיר עולה כי המשב 2, כבן 19, התגורר טרם מעצרו בבית אביו באיזור ולדבריו עבר כשליח ועוזר מחסנאי בחנות עצבעים.

שירות המבחן התרשם כי המשב 2 כי על רקע נסיבות אישיות מורכבות מגיל צעיר, התקשה המשב 2 לגבות זהות בוגרת ויציבה וכי כוים מתקשה הוא במתן אמון. שירות המבחן העיריך כי המשב 2 חבר לחברה שולית אשר סיפקה עבורו תחשות שייכות, גבריות ויכולת וכי מצוי בתחום התדרדרות במערכות שליטה. עוד העיריך שירות המבחן כי דפוסי אישיותו של המשב 2, קשריו החברתיים ונטייתו להנהל מתוך סיפוק תחשות כוח, היו גורם אשר מקשה על המשב 2 לעורר

עמוד 2

שינויי עמוקים בביטחונותיו ובהתנהלותו.

שירות המבחן העירין כי רמת הסיכון להישנות מעורבתו של המחשב 2 באירוע אלים היא ברמה ביןונית, וכי תוצאות מעורבות אלה כזו צפויות להיות אף הן ברמת חומרה ביןונית. בהערכתנו זו, התייחס שירות המבחן לנסיבות המעצר ולחומרתן, לנסיבות חייו המורכבות, לקיוםם של קשרים חברתיים שולטים ולדפוסי חשיבה שולטים, למעורבות פלילית קדומה ולהעדר השפעה מרתיעה של הליכים משפטיים וטיפוליים. שירות המבחן התייחס גם כן לקשייו של המחשב 2 במצבת מקורה תמיינה ובהכרתו את הביעיות במצבו. לצד זאת, התחשב שירות המבחן במאזתו של המחשב 2 וביכולתו לתקוף באופן יציב בתחום התעסוקתי, בשיתוף פעולה עם גורם טיפול וסמכותי כשירות המבחן לנוער וביכולתו לבטא אמפתיה.

שירות המבחן ציין כי בבחינת התאמתו של המחשב 2 למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, התייחס לקשייו של המחשב 2 בהצבת גבולות פנימיים, במיקודו בסיסוק צרכי וביטחוני הנעשות ללא הערכת השכלותיהן. לצד זאת, התייחס שירות המבחן לכ יכולתו של המחשב 2 לקבל סמכות והעירן כי מוקד הביעיות במצבו של המחשב 2 אינו קשור לדפוסים אימפרטיביים.

שירות המבחן מצא כי המפקחים המוצעים יכולים להיות גורם מציב גובל ומפחית סיכון במצבו של המחשב 2.

טייעוני בא' כוח הצדדים בעניינו של משב 1

באת כוח המבקרת טענה כי עובדות כתוב האישום ממחישות את המ██וכנות הגבוהה הנשקפת מהמשבים, אשר שליחו אש בדירה על אף כי שמעו ששוים בתוכה ילדים, וכי מסוכנות זו לא ניתן להכללה, אף לא בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא בדרך של מעצר מאחריו סORG וברירה. לטענתה המלצה השירות המבחן מבוססת על מכלול שיקולים הקשורים במשב 1 וסתיה ממנה טעונה נימוקים מיוחדים שאינם קיימים. בתוך כך נטען כי התרשםות השירות המבחן מאי התאמת המפקחים מבוססת, וכי ראי שבית המשפט יתן משקל לחווות דעתו המקצועית של השירות המבחן לצד מידת האמון שיש ליתן במשב 1 עצמו ולא רק במפקחיו. באשר לאביו של המשב 1, נטען כי לו עבר פלילי שעניינו הרשות קודמות שהורשע יחד עם המשב 1.

בא כוח המשב 1 טען כי אינו מקל ראש בחומרת המעשים המיוחסים למשב 1 אולם טען כי כוונת המשבים הייתה להציג את הדלת ומשום שאחת הילדיות הציצה מבעת לעניית הדלת, התALKחו נעליה מנוזל שעל הרצפה. לטענתה הסניגור, חלופת מעצר תאין את מסוכנותו של המשב 1 היהות ולשיטתו לא ניתן לבצע עבירת אלימות מתוך מעצר בית. הסניגור הפנה לتفسיר בכל הנוגע לנסיבות חייו של המשב 1 ולמורכבותו וטען כי השירות המבחן התעלם מכך שעבירות אלימות קודמות בGIN הורשע המשב 1 בוצעו לפני 10 שנים יותר. לטענת הסניגור, המפקחים המוצעים הינם אנשים נורמטיביים אשר ניתן לסמוך כי ידווו למשטרה ברגע שהמשב 1 יצא ממעצר הבית וכי יפחיתו את מסוכנותו של המשב 1 עד למינימום. הסניגור הפנה לפסיקה וטען כי בשונה מעבירות סמיים אשר ניתן לבצע גם מתוך כתלי מעצר בית, הרי שעבירות אלימות ניתנות למניעה במסגרת מעצר בית.

באת כוח המבוקשת טענה כי יש לדחות את המלצת שירות המבחן היהוז מובוסט על שיקולים זרים, בעוד שבוחנת חלופת מעוצר על יסוד שיקולים רחבים, מובילה למסקנה כי מדובר בתיק חריג בחומרתו, וכי הביטוי לכך הוא בכר שהמשיב 2 הצית דירה ביודעו כי שוהה בה ילדה וכי בבניין קיימים ילדים. בטור כך טענה באת כוח המבוקשת, כי שחרורו של המשיב 2 ממעוצר ישפיע על מצבם של הקורבנות. כמו כן טענה כי המשיב 2 הודה בשני כתבי אישום התלויים נגדו בבית משפט לנוגע וכי היה נתון לטיפול עד למעצרו הנוכחי, אולם ברור כי לתהילך טיפול לא הייתה כל השפעה מקדמת עליו. לטענתה, קיים פער בין רישומי שירות המבחן מהמשיב 2 לבין המציאות. בתור כך צינה כי המשיב 2 שתק בחקירתו עת נשאל היכן הוא עובד? וכשהשיב, טען כי הוא מקבע נדירות. כמו כן צינה כי המשיב 2 מצוי היה בקשר עם עבריין המבוגר ממנו בעשר שנים. באת כוח המבוקשת טענה כי המלצת שירות המבחן להשיב את המשיב 2 לסתבה בה שהוא קודם למעצרו אינה הולמת את חומרת כתוב האישום. באשר למפקחים, טענה באת כוח המבוקשת כי אבי של המשיב 2 בעל הרשותות קודמות משנת 2016 בעלות גוון אלים וכי אשתו של האב תיארה מערכת יחסים בעיתית כשהמשיב 2 טען כי זו ניסתה להתנצל לו וכי המפקחים הננספים דיווחו בעבר על קושי בהצבת גבול למשיב 2. על כן טענה באת כוח המבוקשת, כי הנאשם אינו מתאים לשחרור לחלופת מעוצר וכי גם החלופה המוצעת אינה מתאימה לאין מסוכנותו וכי יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים. כתמייה בעמדתה, הפנתה באת כוח המבוקשת לבש"פ 5554/18 שטרית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבז] (26.7.18), בו דחה בית המשפט העליון אפשרות לחלופה על אף המלצת שירות המבחן והערכתו רמת מסוכנות בינונית, ומשום חומרת מעשה הוצאה שיוcosa לעורר ובשל חשש בדבר יכולתם של המפקחים לפתח על העורר באופן מספק.

בא כוח המשיב 2 טען כי המלצתו של שירות המבחן להמשיך מעוצרו של המשיב, המצויה מזה כ- 4.5 חודשים במעט, שקופה ונדונה ויש לאמזה. לטענתו, שירות המבחן ערך תסקير מקיף וממצאה והתחשב הן בגורמים מעוררי דאגה והן בגורמים מפחית סיוכן וכי לפיקח הערכתו של שירות המבחן את מסוכנותו של המשיב 2 מבוססת ומנגד אין בסיס לטענות באת כוח המבוקשת כנגד התסקיר. בא כוח המשיב 2 טען כי גם בשלב זה עומדת לצד המשיב 2 חזקת החפות ואין לזקוף לרעטה את העובדה כי הוא כופר באחריותו לעבירות המียวחות לו. לטענתו, החלופה המוצעת הולמת את מצב הדברים וכן גם כשירותם של המפקחים. בתור כך ציין כי סבתו של המשיב 2 הינה פונסינורית של הנהלת בית המשפט המכירה את המשיב 2 מאז שנולד, כי ابوו של המשיב 2 היו גורם משמעותי بحيו של המשיב 2 וכי המתחים בין המשיב 2 לבין אשתו של ابوו נוצרו מطبع הדברים וכיום כבר אינם קיימים. על כן טען כי הערכתו של שירות המבחן שהמפקחים מתאימים לשמש דמויות סמכותיות ומציבות גבול למשיב 2 מבוסט. בא כוח המשיב 2 הפנה לפסיקה וטען כי יש להתחשב גם בהיותו של המשיב 2 בוגר - עיר הראי ליחס שונה הקרוב במהותו ליחס לקטנים וכן טען כי סטייה מהמלצתו החיובית של שירות המבחן צריכה להתבסס על נימוקיםכבדי משקל.

דין והכרעה

כידוע, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרם), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרם"), מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים תלוי בקיום המctrבר של שלושה תנאים: ראיות לכואורה; עילית מעצר; היעדר אפשרות להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר.

קיומה של תשתית ראייתית המקימה סיכוי סביר להרשעתם של המשיבים, כל אחד בעבורות המוחשות לו, נקבעה זה מכבר על ידי בהחלטה מיום 30.10.19.

באשר לעילות מעוצר, נטען לקיומן של שתיים: עילת מעוצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים משום מסוכנות; וUILT מעוצר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים משום חשש לשיבוש הילכי משפט. חשש זה מתבסס על גרסתו של נ.א, לפיה, במהלך החקירה ולאחר מעצרם של המשיבים, פנה אליו אדם בשם רועי גואטה שהציג עצמו כחברו של משב 1 והציג לו למסור גרסה "המנקה" את המשיב 1 בתמורה למחיקת חובותיו למשיב 1.

עיקר המחלוקת היא בשאלת היתכנות חלופת מעוצר אשר יהיה בכוחה לאין את UILT המעוצר. מחלוקת זו מתמקדת בתנאי השלישי, היינו בשאלת האם **"לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפיגעתם בחירותו של הנאשם, פחות"**.

בקשר זה נקבע כי חובת בוחנתUILT חלופת מעוצר "איננה נגרמת בהכרח ובאופן בלעדי מאופי העבירה ומוחומרתה" וכי **"יש עקרון לשකול חלופות או להורות על מעוצר בדרך של פיקוח אלקטרוני גם מקום שמדובר בעבירות קשה, אשר מסוכנות גלומה בהן, ובדרך כלל נדרש לבירר אם יש בחלופה המוצעת כדי ליתן מענה לחשש מפני הישנות של העבירות, שזע על בית המשפט לשחרר את הנאשם ל החלופה אפשרית"** (בש"פ 1575/17 משהrai נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (5.3.17)).

בפסקה מקובלת הפרקטיקה לבחון היתכנותה שלUILT מעוצר בדרך של בוחנה דו-שלבית:

"בשלב הראשון - על בית המשפט לבחון האםUILT כלשהי עשויה, באופן עקרוני, להפגג, או למצער להפחית, את המסוכנות הנש��ת מהנאשם ברמה המתקבלת על הדעת. בפסקה נקבע כי שחרורUILT מעוצר תלוי, בין השאר, בשאלת האם ניתן לתת אמון בנאשם. בוחנתה של סוגיה זו תעשה, בין היתר, בהתאם למספר תcheinים, בכללם: עברו של הנאשם; התנהגותו במהלך האירועים מושא כתוב האישום; ונסיבותיו הפרטניות של כל מקרה וקרה ..."

בשלב השני - בית המשפט נדרש לבחון את החלופות הקונקרטיות המוצעות לו, לרבות האפשרות למעוצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, ואת מידת התאמתם למידותינו של הנאשם הספציפי, בהתאם למאפייניו האישיים ולטיב הסיכון הנש�� ממנו ..."

במהלך יישום הבדיקה הדו-שלבית, יתכונו מקרים בהם בית המשפט ישתקנע, כבר במסגרת שלב הראשוני, כי המסוכנות, או החשש מפני שיבוש יהיו כה מובהקים בנסיבות המקהלה, עד אשר שום חלופה לא תסכן - ואז לא ידרש בית המשפט לבחינתUILT קונקרטיות ..." (בש"פ 5462/17 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (15.8.17)).

באשר לטיב החלופה הקונקרטיבית המוצעת נקבע כי זו צריכה להיות הדוקה במידה סבירה באופן שבו שיהיה בה להפחית או לאין החשש המובנה בעילת המעצר באופן המניח את הדעת. כמו כן נקבע כי "...UILT לעולם אינה "הרמטית"

אלא באה להפחית עד למירב את הסיכון" (ראו בש"פ 10/12 מקסימנקו נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (8.1.12) פסקה יא') וכי "... חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת" (ראו בש"פ 10/10/2006 מדינת ישראל נ' אגרונוב [פורסם ב公报] (24.10.10)) פסקאות 19-20).

על חומרתן של המעשים המוכיחים למשיבים במסגרת האישום השני דומה כי אין כלל צורך להזכיר מילויים. טענת הסניגור כי מדובר בהצתת דלת בלבד וכי כוויות ברגליה של קטינה כתוצאה מהאש שאחזה בדלת הדירה נגרמו באשמהה של הקטינה ומשום שהעהזה להתקרב אל הדלת- אינה במקומה, ויש בה למזער את אחריותם של המשיבים תוך הטענות מהעובדה כי שפכו בנזין על דלת הדירה ושילחו בה אש, ביודעם כי שוהים בדירה קטינים העולמים להיפגע.

זכור, המשיבים, טוענו באשר לקיומן של הריאות לכואורה כמשמעות מושג זה בדיני המעצר. לפיכך נטלי תיק החקירה על חומר הריאות שבו, עינתי בו עין היטב, עיון אשר הביאני לחזות בתמונה המצב העובדתי על פי הריאות בתיק. כוונתי במיחוד לעובדות האישום השני. עיון בתיק החקירה ובראיות, יש בו יתרון רב מבחינת המחשת התמונה העובדתית. בטוחני כי כל המעניין בריאות באישום השני, חייב לחוות חוויה שהוא כחלום בלהות לכל אדם. שלושה ילדים קטנים - אחים: ילדה בת 14, ילדה בת 12 וילד בן 6, מצויים לבדם בדירה. אלה מגיעים שני זרים להם, קוראים בשמו של אחיהם, שאינו נמצא שם. השניים עומדים מעברה השני של הדלת, בועטים וホールמים בה בחזקה, ומשעונים להם הילודים כי הם לבד בדירה, שופכים דלק על הדלת אשר חלקו חודר אל תוך הדירה. חלק זה, הגיע לרגליה של אחת הילודות בדירה. אחר כך, הציתו השניים בצוותא火 את הדלק. האש להייה והבעירה את הדלק. לא זו בלבד שהאש שרפה הדלת, אך גם שרפה את נעליהם הבית שעלה רגלי הילדה בת ה- 12 וגרמה לכוויות קשות ברגליה. בתיק מצויים תמונות הממחישות火וות הכוויות הללו. בעקבות הסיגוט והאש שהתרפצה אל תוך הבית, החליטו הילודים להימלט מהדירה אחות האש, לפיכך, קופצו לשמשת הילודים מחוץ הדירה אל חצר הבית, כאשר הילדה בת ה-12 מרימה את אחיה בן ה-6 על גבה ועמו קופצת מהדירה. כתוצאה מהනפלה נפגע הילד בראשו ונזקק לטיפול רפואי בבית חולים. מילים אין בהן כדי לתאר את הזוועה. אלא שניתן אך לדמיין הסיטואציה. כל המדמה בחזונו יראה בוודאי מיצה סיטוטים זה, שיש בו אולי כדי להמחיש גודל הזוועה.

מעבר לכך, השניים למעשה עשו כדי להציג את הדירה. האם רק את הדירה? כל בר דעת יודע תחילתה של אש מתפרצת אך איש לא ידע לא תגיע האש ומה יהיה תוצאותיה במיזוג בנסיבות המקהלה, דהיינו הצתה בדירה שבבית מגוריים משותף. המעשה הזוועתי כמתואר באישום השני, מוביל, לדעתו, להצבע על רמת המסוכנות הגבוהה ביותר של השניים. מי אשר מהין לעשות מעשה מעבית זה, אדם מסוכן הוא, אשר כל חלופת מעצר לא תסכו כדי לאין או אף להפחיתה.

שירות המבחן התייחס בתסקרי למאפייני אישיות והתנהלות של המשיבים המלמדים אף הם על רמת מסוכנותם. באשר למשיב 1 מדובר בדףו הToggleButton של אלימים וכוכניהם תוך תכנון והסלמה. באשר למשיב 2 מדובר בקשרי בהצבת גבולות פנימיים, בקיומם של קשרים חברותיים שלוים והעדר השפעה מرتעיתה של הליכים משפטיים.

לחומרתם של המעשים ולగורמים אישיותיים מגבירות סיכון מצטרף עבר פלילי לרבעתי של המשיבים.

בתסaurus שירות המבחן צוין כי המשיב 2 נעדך הרשות קודמות אך תלויים נגדו שלושה תיקים בגין עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, הפרעה לשוטר, קשרת קשר לפשע והחזקת נכס החשוד כגנוב, וכי בשני מהם הוגש כתוב אישום לבית המשפט לנוער. באת כוח התביעה טענה כי המשיב 2 הודה בשני כתבי אישום בבית המשפט לנוער.

בעברו של המשיב 1 סדרה של הרשותות קודמות: הרשעה משות 2017 בעבירות עובד ציבור, הפרעה לשוטר וביקור במקום אגב החזקת סם, בגין הושת עליו מסר בפועל, הרשעה משות 2015 בעבירה של הפרעה לשוטר והעלבת עובד ציבור, בגין הושת עליו מסר על תנאי, הרשעה משות 2015 בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור בגין הושת עליו מסר על תנאי, הרשעה משות 2010 בעבירות של העלבת עובד ציבור, גנבה, פציעה, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, תקיפה הנגרמת חבלה של ממש, איומים, תקיפה סתם, תקיפה הנגרמת חבלה של ממש, בגין הושת עליו מסר בפועל, הרשעה משות 2006 בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבור, איומים, חבלה ברשלנות, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, החזקת נכס החשוד כגנוב, הפרה לשופט, בגין הושת עליו מסר מותנה, הרשעה משות 2004 בגין עבירות רכוש, הסגת גבול פלילית ונגניה ללא רישיון, בגין הושת על המשיב קנס והתחייבות.

בاهינתן כל אלה, ראייתי ובחנתי הערכת שירות המבחן כי רמת מסוכנותו של המשיב 2 בינוונית והמלצתו לחלופת מעצר בעניינו של זה, אולם אני סבור כי מסוכנותו של המשיב 2 גבוהה אף היא, ואני מתאימה ל החלופת מעצר. אני מתעלם מהמלצת שירות המבחן באשר למשיב 2._CIDOU, להמלצות השירות המבחן, מעמד משמעוší ביותר בבואה בית משפט ליתן החלטות מושכלות. עוד יש לומר כי לא בקהל ידחה בית משפט המלצות השירות המבחן. אלא שיש ולעתים שיקולי בית משפט רחבים יותר או שמא אומר דברים במידה מסוימת משיקולי השירות המבחן. במקרה זה, שאני סבור כי לנוכח חומרת העשה של הצatta אש בדירה בה מצויים שלושה ילדים קטנים, ובתוך בית משותף ובו מספר דירות, מסוכנותם של השניים לרבות המשיב 2 יש בה כדי להוביל להורות על מעצרם של השניים עד תום ההליכים.

לכל האמור לעיל, יש להוסיף האישום הראשון, המיוחד למשיב 1. התנהלותו של המשיב 1 באישום הראשון, מוסיפה מרכיב נוסף לאלימותו הרבה ומילא למסוכנותו.

אשר על כן, אני קובע כי מידתת של המסוכנות הנשקפת מכל אחד מהמשיבים אינה הולמת חלופת מעצר לפי שלא יהיה בחלופת מעצר, לטעמי אף לא בתנאי איזוק אלקטרוני, להפחית מסוכנותם ברמה סבירה של ביטחון.

כמו כן הוגג לפניי בסיס ראייתי אף לקיומה של עילת מעצר ממשום חשש לשיבוש הליכים, שבנסיבות העניין אף היא מאינית היתכנות ל החלופת מעצר.

משזו הכרעתתי במישור העקרוני, והמסוכנות הרבה שאני סבור כי טמונה בשני המשיבים, ממילא אני נדרש לבחינת חלופות המעצר הפרטניות המוצעות. לנוכח מסקנתנו זו אני מוצא לבחון חלופות המעצר המוצעות (בין היתר: בש"פ 7413/19 **ழורחי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.11.19), בש"פ 7874/19 **זהה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]

.((8.12.19)

אני מורה על מעכרים של המשפטים עד תום ההליכים.

המציאות תעבור החלטתי זו לבאי כוח הצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ט כסלו תש"פ, 17 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.